

РЕШЕНИЕ

№ 6376

гр. София, 13.11.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 16.10.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Антоанета Аргирова

ЧЛЕНОВЕ: Татяна Жилова

Вяра Русева

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Кирил Димитров, като разгледа дело номер **7427** по описа за **2020** година докладвано от съдия Татяна Жилова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], район Т., [улица], срещу Решение от 29.06.2020 г., постановено по НАХД № 1450/2020 г. по описа на Софийския районен съд, НО, 121-ви състав, с което е потвърдено Наказателно постановление № Р-10-26/08.01.2020 г. на заместник-председател на Комисията за финансов надзор, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност“, с което на касатора на основание чл. 221а, ал. 2, т. 1 от ЗППЦ е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 5000 лв. за нарушение на чл. 100н, ал. 2 във вр. с чл.100т, ал. 1, изр. 1, предл. 1 от ЗППЦК.

Касаторът релевира доводи за неправилност на въззивното решение. Развити са доводи за маловажност на нарушението. Моли съдебният акт и потвърденото с него НП да бъдат отменени.Претендира разноски.

Ответникът- Комисия за финансов надзор в съдебно заседание чрез процесуалния си представител юрк. С. оспорва жалбата . Представени са подробни писмени бележки. Претендира разноски по делото.

Прокурорът дава заключение за неоснователност на жалбата.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима. Разгледана по същество, тя е неоснователна.

За да постанови оспореното решение, районният съд от фактическа страна е приел, че при документална проверка от служители на КФН е констатирано, че до 30.04.2019 г. публичното дружество не е представило в Комисията годишен консолидиран финансов отчет за дейността на [фирма] за 2018 г. Констатирано е, че отчетът е представен по електронен път на 21.05.2019 г. чрез системата e-R.. Съставен е АУАН № Р-06-646/17.07.2019 г., поставил начало на административнонаказателно производство, приключило с издаване на обжалваното наказателно постановление. Деянието е квалифицирано като административно нарушение по чл. 100н, ал. 2 във връзка с чл. 100 т, ал. 1, изр. първо от Закона за публично предлагане на ценни книжа (ЗППЦК), за което на основание чл. 221а, ал. 2, т. 1 във връзка с ал. 1 от ЗППЦК на [фирма] е наложено административно наказание имуществена санкция в размер на 5000 лева.

Въз основа на така установеното от фактическа страна, районният съд от правна страна е приел, че установените в хода на съдебното следствие факти и обстоятелства сочат по несъмнен начин, че от обективна страна [фирма] е осъществил състава на административното нарушение по чл. 100н, ал. 2 във връзка с чл. 100 т, ал. 1, изр. първо от ЗППЦК, за което правилно е ангажирана административно наказателната му отговорност на основание чл. 221а, ал. 2, т. 1 във връзка с ал. 1 от ЗППЦК.

Решението е правилно.

Касационната инстанция напълно подкрепя изводите на районния съд, че АУАН и наказателното постановление са издадени при наличие на компетентност, в сроковете по чл. 34 от ЗАНН и при спазване изискванията на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН. В АУАН и в наказателното постановление е направено ясно описание на нарушението и обстоятелствата, при които е извършено.

Съгласно чл. 100н, ал. 2 от ЗППЦК, емитентът, който е задължен да изготвя консолидиран финансов отчет, е длъжен да разкрива публично годишния консолидиран финансов отчет за дейността си в срок до 120 дни от завършването на финансовата година. В чл. 100 т, ал. 1, изр. първо от ЗППЦК, въвежда кумулативно задължение за емитента или лицето, поискало без съгласието на емитента допускане на ценните книжа до търговия на регулиран пазар, за разкриване на публично регулираната информация чрез предоставянето ѝ както и на комисията, така и на общността. Изпълнението на това задължение се осъществява чрез различни действия, които следва да се предприемат от задълженото лице – различни действия по предоставяне на информацията на комисията и различни действия по разкриване на информацията на обществеността. Съгласно чл. 100т, ал. 3 от ЗППЦК, регулираната информация се разкрива на обществеността чрез използване на информационна агенция или друга медия, която може да осигури ефективното разпространение на регулираната информация до обществеността във всички държави членки. Регулираната информация се разкрива на комисията по електронен път, съгласно ал. 4 на чл. 100т от ЗППЦК. Следователно, изпълнението на задължението за предоставяне на информация на Комисията се осъществява по начин, който е различен от

изпълнението на задължението за разкриване на информация на обществеността. В този смисъл, настоящият състав на АССГ, счита че изпълнението на задължението за представяне на годишен консолидиран финансов отчет на дружеството за 2018 г. пред Комисията се изпълнява с едно единствено действие, а именно: чрез електронното му публикуване в нейната електронна система. Неподавайки отчета в предвидения за това срок (120 дни) от завършването на финансовата 2018 г., касаторът е осъществило състава на вмененото му административно нарушение. Касае се за формално нарушение, такова на просто извършване, което е довършено с факта на неподаване на отчета в предвидения за това срок /до 30.04.2019г./, без да се изисква настъпването на допълнителни съставомерни последици.

Лишен от правна опора е и доводът за обективна невъзможност дружеството да изпълни законовото си задължение, поради напускане на изпълнителния директор. В ТР на 08.03.2019г. е вписано освобождаването на бившия изпълнителен директор Г. Ш., предвид което дори да се приеме, че [фирма] е имало известни затруднения при изпълняване на функциите си, то след тази дата - 09.03.2019г. , дружеството е разполагало с достатъчно дълъг срок, в рамките на който да организира и изпълни задължението си за представяне в КФН на годишния консолидиран финансов отчет за дейността си.

Касационната инстанция, с оглед формалния характер на нарушението и степента на засягане на обществените отношения, напълно споделя изводът на Софийския районен съд за неприложимост на нормата на чл. 28 от ЗАНН. Дейнието, за което е ангажирана административно наказателната отговорност на [фирма] засяга обществените отношения, регулирани от ЗППЦК, свързани със сигурността на търговията с ценни книжа и защита на инвеститорите в публични дружества, предлагащи ценни книжа. Така описаното нарушение е застрашило обществените отношения, защитавани с разпоредбите на ЗППЦК, поради което следва да се приеме, че извършеното съставлява нарушение, разкриващо типичната обществена опасност за нарушенията от този вид. В този смисъл съдът не споделя изложените от касаторът доводи.

С оглед липсата на други твърдения, представляващи касационни основания за отмяна на първоинстанционното решение и с оглед предмета на касационната проверка, настоящият състав счита, че спрямо обжалваното решение не са налице касационните основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 3 от НПК, които да налагат неговата отмяна.

При този изход на спора и с оглед направеното искане на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, съдът намира същото за основателно. Съгласно чл. 63, ал. 5 от ЗАНН (нова – ДВ, бр. 94 от 29. 11. 2019г.), в полза на юридически лица или еднолични търговци се присъжда и възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт. Размерът на присъденото възнаграждение не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ. На основание чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, възнаграждението за защита в производства по Закона за административните нарушения и наказания е от 80 до 120 лв., поради което съдът намира, че следва да се присъди такова в определения от закона минимум.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, Административен съд София – град, XII – ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 29.06.2020 г., на Софийски районен съд, НО, 121-ви състав, по НАХД № 1450/2020г.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК] да заплати на Комисия за финансов надзор, юрисконсултско възнаграждение в размер на 80.00 (осемдесет) лв.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.